

ACC. N:R M. 8379:1-3.

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *J. Aug. Persson*

Härad: *Oxie*

Adress: *St. Kväbröd. g. 13, Lund*

Socken: *Ysarie*

Berättat av: *Densamme*

Uppteckningsår: *1942*

Född år *1874* i *Malmaö*

*Om en soldat Mm, som låtsade att
han sköt sig.*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När soldaten Alm kom från mötet.

Soldaten Alm bodde på Östra Skräflinge kronobete, så var det en gång när han kom hem från regementemötet i Tvedöra så var han ju full som vanligt, så när då kom till mitten af vägen som gick ner till båden så lätta han att han skulle skjuta sig, och det skulle han ju alltid göra när han var full, men det var ju endast för att göra sig bemärkt, och då spjöt han visst öfver axeln, och sen så ramlade han ner i gropen och lätta att han var död, och där låg han och hättbandan när folk kom och skulle se om han var död.

Men så trodde de visst inte alltid att han var död heller, så att där var någon som sade: a han är inte död, det är bara som han lätta, lät han bara ligga där, han reser sig snart igen.

Då blef Alm förnärrad när de inte ville tro att han var död, så han sa: jo min själ i han så, eller så ska han skjuta sig en gång till, här skall ni få se att han är riktigt död där.

Och så spjöt han sig en gång till, men på samma sätt som förut, och ramlar sedan ner i gropen igen.

När han så hade ligget lite så var det en af gluttarne som sade: nu är han blivit riktigt död, nu tar vi hans gevär och hans snusdosa, och sen så kastar vi hättamögen på honom som ligger här på vägen, men då blef oblm rent galen så han fór upp ur gropen med en kläm, de va några satans unga så han då, ja ska min själ lära dom, som de drifver me en krigare som är ute och traskar för sitt faterland.

Och så låta han att han laddat geväret på nytt, och så sikta han på oss, men då var vi komna så långt så han kunde skjut inte nå oss heller eller hur.

Så måste då oblm gå hem när där nu ingen ville komma och ta honom och bära han hem fast han hade skjutit sig två gånger, och dött också två gånger.

Och när han så kom in i stugan så hade hans kvinna kokat grönkål och satt på bordet, men den stod nu oblm och bara blodde på och satte sig inte vid bordet.

Lätt dig nu och åt så då hans kvinna till honom.
Na far är de för mat kål, och sätta för en krigare som

är ute och traskar för sitt faterland, det skall min själ
vara ärtu och fläk sa där ockm.

Så fick han syn på katten som låg kaketugnen och sof,
så sa han där: jäsu där ligger du, din sötan, de e visst du som
har skuld till min dätighet, och så räkta han och skjöt
så katten där han låg, som inte något andt anade.

Da sa hans kvinna till honom: du är där ett riktigt kräk
skall du så bära dig åt när du kommer hem från mötet.

Wa säger du käring, ska du så säga till en krigare som är
kommen hem från kriget för faterlandet.

Ja du är visst en fin krigare du sa hon där, som inte kan
skjuta när annan än en sofvande katt som inte har gjort
nåd andt, du måtte skäms din tause.

Men så en trettio år eller mer därefter när hon var död
så skjöt han sig själv igen, men inte riktigt den gången
hella, utan han kom då till lasarettet i Lund och där
dog visst strax efter, och legger visst begrafven där också.